

Lekcja 1

1 kwietnia

PIOTR

Tekst biblijny: Łk 5,1-11

Cel lekcji:

Poznanie: Uznanie swojej niewystarczalności i zaufanie mocy Jezusa w celu pełnienia Jego misji.

Odczucie: Doświadczenie wdzięczności za przywilej bycia powołanym przez Jezusa do pracy dla Niego pomimo poczucia niegodności w kontekście więzi z Nim.

Działanie: Odpowiadanie na wezwanie Jezusa, by stać się rybakiem ludzi gotowym poświęcić wszystko dla Niego.

Plan nauczania

I. Poznanie: Jezus powołuje współpracowników w dziele „łowienia” ludzi.

A. Co czyni nas godnymi, by być współpracownikami Jezusa?

B. Skąd bierze się moc zagarniania dusz w sieć ewangelii? Jak możemy zachować łączność ze Źródłem tej mocy?

II. Odczucie: Niegodni grzesznicy, ale wdzięczni i posłuszni.

A. W jaki sposób jako grzesznicy odczuwamy naszą niegodność pozostawania w bliskiej więzi z Jezusem?

B. Jak możemy wyrazić wdzięczność za przywilej powołania do współdziałania z Chrystusem?

III. Działanie: Odpowiedź na Jego powołanie.

A. Dlaczego ważne jest, byśmy przyjmując powołanie Chrystusa rozumieli, że to Jego wystarczalność, a nie nasza, gwarantuje nam powodzenie w Jego misji?

B. Dlaczego musimy zostawić wszystko, by pójść za Jezusem i wypełniać Jego misję dla ludzkości?

Podsumowanie: Piotr stał się zupełnie innym człowiekiem, gdy uświadomił sobie swój stan jako grzesznika w obecności Chrystusa. Piotr okazywał obojętne posłuszeństwo przykazaniom Jezusa i świadczył o mocy Chrystusa w realizacji Jego misji niezależnie od własnych umiejętności Piotra jako rybaka. Piotr nauczył się, że musi ufać wyłącznie wystarczalności Chrystusa.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Mt 14,25-33

Kluczowa duchowego rozwoju: Ufanie we własną wystarczalność prowadzi do niebezpieczeństwa i rozpacz. Gdy Piotr zdał sobie sprawę, że jego jedyną nadzieją jest Chrystus i zaczął wołać do Niego o pomoc, był w stanie pokonać fale rozpacz, które zagrażały jego życiu i duszy. Jezus zadaje nam pytanie podobne do tego, jakie wówczas zadał Piotrowi: „Czemu zwątpiłeś?” (Mt 14,31). Podobnie jak uczniowie, powinniśmy odpowiedzieć ze czcią: „Prawdziwie jesteś Synem Bożym” (Mt 14,33).

Inne doświadczenia w życiu Piotra także świadczą o jego ciągłych zmaganiach z poczuciem samowystarczalności oraz jego opieszałości w przyjmowaniu tego, czego Chrystus pragnął go nauczyć. Dopiero po wyparciu się Jezusa Piotr ukorzył się i złamał, tak iż w pełni się nawrócił. Wtedy podporządkował się zupełnie wystarczalności Chrystusa i był gotowy stać się narzędziem w Jego rękach w realizacji Jego misji.

Tylko dla nauczyciela: Celem tej lekcji jest uświadomienie uczestnikom potrzeby nieufności wobec poczucia własnej wystarczalności oraz konieczności polegania wyłącznie na wystarczalności Chrystusa.

Wstępne zadanie i dyskusja: Przeczytajcie razem Mt 14,25-33. Omów kontekst tego wydarzenia (Mt 14,13-24) i czego Piotr powinien był się nauczyć z tego, co się stało. Poproś uczestników lekcji, by rozważyli wydarzenia w ich życiu, które skłaniały ich ku poczuciu samowystarczalności. Poproś, by przypomnieli sobie swoje życie, zanim podporządkowali się kierownictwu i mocy Chrystusa. Zważywszy dalszy los Piotra, jak skutecznie dotarła do niego ta lekcja? Jak skutecznie uczymy się ufania mocy i wystarczalności Chrystusa w naszych doświadczeniach? Dlaczego Jezus nie rezygnuje z nas tylko dlatego, że nie od razu przyjmujemy to, czego On pragnie nas nauczyć?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W Łk 5,1-11 rozwiniętych jest kilka punktów, na które należy zwrócić uwagę uczestników lekcji. Kogo Jezus powołuje, tego wyposaża do działania - moc pochodzi od Niego. Ludzie, których powołuje, są zawodowymi rybakami, ale On powołuje ich, by stali się adeptami sztuki łowienia ludzi - zadania, do którego nie są dobrze przygotowani. Jezus zapewnia dowody, iż On jest ekspertem w tej dziedzinie. Jeśli ci, których On powołuje, ufają raczej Jemu niż własnym metodom, to On zapewni im udany połów. Muszą oni uznać Jego boskość i swoją niegodność. Muszą także porzucić swoje narzędzia i metody, aby podążać za Nim w pokornym posłuszeństwie wobec Jego powołania i przygotowania.

Komentarz biblijny

I. Powołanie do służby (przeczytaj Łk 5,1-11).

Jako zawodowy rybak Piotr spędza swoje życie na wodzie. Wie, jak łowić ryby, a przynajmniej tak mu się wydaje. Wie także, że ludzie nie chodzą po wodzie. Jezus wywraca do góry nogami całą wiedzę i samowystarczalność Piotra. Aby skutecznie łowić ryby, trzeba zapanować nad przyrodą. Jedynie Jezus ma taką moc. Okazuje ją wypełniając sieci Piotra nadzwyczajnym połowem ryb po tym, jak Piotr całą noc pracował i nic nie złowił. (Później Jezus demonstruje swoją moc chodząc po wodzie). Piotr musi uznać i wyznać boskość Jezusa oraz własną niegodność, aby mógł współdziałać z Jezusem

(Łk 5,8). Piotr musi się także nauczyć ufać Jezusowi, gdy Ten wydaje nakaz czy polecenie, gdyż Zbawiciel zawsze wie, co czyni oraz ma moc wypełnić swoją wolę. Piotr musi też zostawić za sobą własne narzędzia i metody, by pójść za Jezusem i uczyć się od Największego Rybaka ludzi (Łk 5,10-11).

Do przemyślenia: Jak skuteczne jest łowienie ludzi na własną rękę, przy użyciu wyłącznie ludzkich metod? Dlaczego nasze działania są znacznie skuteczniejsze, gdy ufamy metodom i mocy Jezusa?

II. Powołanie do wyznania Chrystusa (przeczytaj Mt 16,13-19).

Jezus wezwał swoich uczniów, by wyznali to, jak rozumieją Jego tożsamość („A wy za kogo Mnie uważacie?” [Mt 16,15]). Piotr, niemal zawsze zabierający głos jako pierwszy w imieniu swoim i pozostałych uczniów, wyraził przekonanie, iż Jezus jest Chrystusem (Mesjaszem), Synem Boga żywego (Mt 16,16). Jezus oświadczył wtedy, iż Piotr mógł poznać tę prawdę jedynie dzięki objawieniu danemu przez Ojca (Mt 16,17). To oświadczenie nie jest wyrazem uznania dla Piotra, ale podkreśla niezbędną boskiego oświecenia w dochodzeniu do takiego przekonania. Niestety, wydaje się, że Piotr nabrał jedynie pewności siebie i polegał na swoim poprawnym zrozumieniu Chrystusa i Jego misji (Mt 16,21-23).

Do przemyślenia: Jak możemy się upewnić, że rozumiemy tożsamość Jezusa jako Mesjasza? Jak możemy lepiej poznać Go i zrozumieć to, czego On może dokonać w naszym życiu?

III. Powołanie do pokory (przeczytaj Mt 16,21-23).

Gdy Jezus starał się wyjaśnić swoją misję uczniom, Piotr zaczął Go upominać: „Panie! Nie przyjdzie to na ciebie” (Mt 16,22). Pewność siebie Piotra spotkała się ze zdecydowaną naganą Jezusa, który uznał ją za przejaw ducha szatańskiego. Co Jezus miał na myśli, gdy powiedział Piotrowi: „Nie myślisz o tym, co Boskie, lecz o tym, co ludzkie” (Mt 16,23)? Dlaczego Piotr napominał Jezusa? Jak możemy zachować pokorną postawę nieufności wobec samych siebie? Jak to, co czytamy w 1 P 5,5-6 świadczy o tym, że Piotr wreszcie nauczył się znaczenia pokory?

Do przemyślenia: W jakim stopniu nasze oczekiwania wobec Jezusa są zbieżne z Jego poczuciem tożsamości i misji? Jak możemy się upewnić, czy jesteśmy gotowi przyjąć lekcję pokory?

IV. Powołanie do wierności (przeczytajcie Mt 26,31-35.69-75; Łk 22,31-34).

Po trzech i pół roku spędzonych u boku Jezusa Piotr nadal nie przyjął lekcji pokory. Najpierw sprzeciwił się zapowiedzi Jezusa, iż wszyscy Jego uczniowie opuszczą Go i uciekną. Zaklinał się, że on tego nie uczyni. Następnie zaś wyparł się Jezusa, przysięgając, że Go nie zna. Kiedy Piotr uświadomił sobie, że Jezus zna go lepiej niż on sam, w końcu poddał się w pełni Bogu i pozwolił, by Duch Święty panował nad nim. To pełne poddanie się doprowadziło go do nawrócenia, czyniąc go duchowym przywódcą w Kościele Jezusa oraz autorem dwóch listów wzywających innych do wytrwania w wierności Jezusowi.

Warto zauważyć, że po wielu latach aktywnej służby przywódczej i apostołskiej Piotr nadal okazywał pewne słabości, za które został zganiony przez Pawła, jak czytamy w Ga 2,11-14. O tym zajął się Ellen White pisze: „Piotr zrozumiał swój błąd i natychmiast przystąpił do naprawienia wyrządzonego zła — w takim stopniu, w jakim to było możliwe. Bóg, który zna koniec na początku, pozwolił Piotrowi okazać słabość charakteru, aby wypróbowany apostoł kolejny raz przekonał się, że nie ma w sobie nic, czym mógłby się chlępić. Nawet najlepsi ludzie pozostawieni sami sobie będą błędzić” (Ellen G. White, *Działalność apostołów*, Warszawa 2007, wyd. IV, s. 109).

Pytania do dyskusji

1. Jak doświadczenie Piotra w ramach wydarzeń opisanych w Mt 26 i Łk 22 przygotowało go do napisania jego dwóch listów?
2. W jakim stopniu utożsamiasz się z pewnością siebie i asertywnością Piotra? Co musi się stać, byś poddał Bogu swoją pewność siebie i w pokorze uczył się u stóp Jezusa?
3. Jaką rolę w nawróceniu Piotra odegrała modlitwa Jezusa za niego (Łk 22,32)? Jak ta modlitwa umożliwiła Piotrowi wzmacnianie braci, między innymi za pośrednictwem jego dwóch listów? Jak świadomość, iż Jezus modlił się za nas (J 17,20) dodaje nam odwagi i nadziei?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Przypomnij uczestnikom lekcji, że doświadczenie Piotra nie było odosobnione. Był on po prostu odważniejszy i bardziej skłonny zabierać głos w różnych sytuacjach niż pozostali uczniowie, stąd częściej jest wspominany w ewangelii. Żaden z uczniów nie rozumiał tego, co Jezus mówił o swojej misji (Łk 9,44-45). Podobnie jak Eliasza (Jk 5,17), byli oni ludźmi mającymi słabości podobne do naszych i tak jak my potrzebowali mocy Bożej do zwycięstwa nad swoimi słabościami.

Pytania do przemyślenia

1. Co czyni cię podobnym do Piotra? Jaki jest twój potencjał w czynieniu dobra albo zła?
2. Jak świadomość, iż Jezus wstawia się za tobą, wzmacnia cię, abyś, nawróciwszy się, mógł wspierać braci i siostry?

Zadanie: Rozważcie podjęcie regularnej wspólnej modlitwy za tych w zborze, którzy zmagają się z pokusami. Wspierajcie się wzajemnie w dochowaniu wierności Bogu.

Zadanie alternatywne: Omówcie powołanie do uczniostwa (łowienia ludzi) skierowane przez Jezusa do Piotra, Andrzeja, Jakuba i Jana w Łk 5,1-11 (por. Mt 4,18-22). Zaplanujcie wspólny projekt obejmujący zagarnianie ludzi w sieć ewangelii.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: W tej lekcji mamy okazję odnieść się do życia i doświadczenia Piotra. Zwróć uwagę, w jaki sposób Jezus zwracał się do Piotra nie po to, by go skrytykować za jego upadki, ale by go wesprzeć, nawet gdy przepowiadał jego upadek. Jakie doświadczenia mogą przytoczyć uczestnicy lekcji na dowód, że Jezus ich wspiera pomimo licznych upadków?

Zadanie: Jeśli dostępne są odpowiednie materiały, sporządźcie wykres wzlotów i upadków, sukcesów i porażek w życiu Piotra sprawozdanych w *Nowym Testamencie*. Jeśli nie macie odpowiednich materiałów, wymieńcie zdarzenia z życia Piotra. Jaki wzorzec się z nich wyłania? Jak ma się on do doświadczenia nawrócenia Piotra? Jaka lekcja dla nas jest w tym zawarta?